

1e Jaargang No. 1 ORGAAN VAN DE R. K. VERENIGING ST. THOMASKRING. Juni 1946.

Ter Inleiding.

Voor de R.K. Vereniging „St. Thomaskring" gaat met de verschijning van dit eerste nummer van haar orgaan „BRANDING", een lang gekoesterde wens in vervulling.

De St. Thomaskring, die zich o.m. tot taak stelt de behartiging der geestelijke en sociale belangen harer leden, gevoelt reeds geruime tijd een grote behoefte aan een eigen middel van publiciteit. Reeds meerdere malen is gedurende het 17-jarig bestaan van onze vereniging voorgekomen, dat wij van de gastvrijheid der plaatselijke bladen moesten gebruik maken om onze mening ten aanzien van verschillende onderwerpen bekend te maken.

Nu „BRANDING" deze taak zal overnemen past hier zeker een woord van dank aan alle bladen, die hun kolommen te onzer beschikking gesteld hadden. Niet alleen het geven van publiciteit aan eigen werk is het doel van dit orgaan. Naast het zg. verenigingsnieuws, stellen wij ons voor, ook in bredere kring uiting te geven aan ideeën en gevoelens, die er onder onze leden leven, het becommentariëren van gebeurtenissen en publicaties van sociaal of economisch belang voor onze vereniging en de gemeenschap waarin wij leven. Een geregelde verschijning van dit blad is voor een behoorlijke afwikkeling van het sociale programma der „St. Thomaskring", waarbij onze Katholieke gemeenschap ten zeerste gebaat zal zijn, van imperatief belang. De Redactie-Commissie rekent daarom dan ook op de steun van alle leden om dit geesteskind der Kring aan aantrekkelijkheid te doen toenemen. Onze verwachtingen zijn echter niet beperkt tot het ledental van de Kring. Waar de roeping van onze „BRANDING" de bevordering van de geestelijke en materiële welvaart van Curaçao omvat, hebben wij de hulp nodig van allen, die met dit doel sympathiseren. „BRANDING" zij de spreekbuis van Curaçaos Katholiek Jongelingschap.

Bovenstaand hebben wij doel en streven van dit blad uiteengezet. Voor de politieke en sociale kleur verwijzen wij kortheidshalve naar het predicaat, dat onze vereniging voert.

Tot slot zij het ons vergund een groet te richten tot Overheid, collega's en het lezend publiek.

Steunend op Gods onmisbare zegen steken wij van wal.

De Redactie-Commissie.

EEN WOORD VAN DEN VOORZITTER.

Stemt het tot vreugde te constateren dat wij er in geslaagd zijn een eigen Cluborgaan te bezitten, zoodat een van onze vurigste wenschen in vervulling is gegaan, een gevoel van voldoening doortrilt ons, wanneer wij denken dat ons vereningingsblad juist verschijnt op een tijdstip waarin de behoefte zich openbaart om alle aanwezige krachten in onze vereeniging te stimuleeren, zoveel in haar vermogen ligt het sociale, economische en politieke leven van ons volk op hoger peil te brengen en zijne belangen naar haar best weten en kunnen te bevorderen.

Door ons orgaan hopen wij te bewijzen dat innig geloof en grote vaderlandsliefde zeer goed kunnen harmoniëren; dat teerheid van geweten en heldhaftigheid van karakter elkander niet uitsluiten, terwijl wij te allen tijde voor ogen zullen houden de beginselen die voortvloeien uit onze Christelijke geloofsovertuiging.

Dat dit blad, symbool van onze nieuwe krachtsontplooiing moge groeien, in kracht toenemen, en voortgaande zonder af te dwalen van de eens ingeslegen weg, ons moge leiden naar de verwezenlijking van ons ideaal: EEN VRIJ EN GELUKKIG CURACAO.

In Gods zegen ligt onze hoop; sterk is de moed die ons bezielt en onwrikbaar ons vertrouwen.

ONZE KOP.

Om een naam voor ons blad te kezen werd een prijsvraag uitgeschreven. Deze werd gewonnen door het lid Jules Ph. Palm, die „Branding" voorstelde.

Ontwerp en tekening van de kop zijn van het lid Henri J. da Silva. Wij hopen dat beide — naam zowel tekening — bij onze lezers in de smaak zullen vallen.

BRANDING.

Wanneer we op de puntige, grillige rotsen te Boca Tabla staan en onze blikken laten weiden over de schuimende, briesende golven, die onophoudelijk met hun blakendwitte koppen onweerstaanbaar op de machtige kust aanstormen, dan drinken wij met volle teugen de schoonheid in, die Moeder Natuur nos met kwistige hand heeft uitgestort.

Hoevelen hebben hier niet met ontzag en bewondering dit eindeloos spel aanschouwd!

Hoevelen zijn niet onder de betovering gekomen van de bruisende baren en hebben toen met glinsterende ogen onze branding geprezen in haar ongenaakbare grootheid.

Doch hoe luttel is het getal dergenen, die zich het diep-tragische hebben gerealiseerd, dat zich hier in een hardnekkige strijd afspeelt: de schier vruchteloze pogingen van de onvermoeibaar zwiepende vlagen om de hoekige kanten van de uitstekende blokken te ronden of gaver te maken!

Onze „Branding", de branding der chris-

Decentralisatie.

Meer dan eens werd in de loop der jaren de wenselijkheid van een zelfstandiger plaatselijk bestuur op de verschillende eilanden betoogd.

Toen onze tegenwoordige Staatsregeling in bewerking was, bepleitte de Raad van Politie op Aruba in een aan Hare Majesteit gericht adres, een van het hoofdeiland meer onafhankelijke bevoegdheid van de Raad van Politie.

Op 1 April 1937 trad de Curaçaose Staatsregeling in werking. Ze opende de mogelijkheid van een zelfstandiger bestuur op de verschillende eilanden. De in het Regeringsreglement gemaakte regeling voor de Raden van Politie kwam te vervallen.

Aruba's wens naar meer zelfstandigheid kon dus worden vervuld. Voorlopig echter zou alles bij het oude blijven. Waarom? Was het verlangen naar meer zelfstandigheid dan verflauwd of was men van de nieuwe regeling nog niet op de hoogte?

Het laatste was waarschijnlijk het geval en dit kunnen we Aruba moeilijk kwalijk nemen. Zo onbekend was men met de nieuwe regeling, dat het nog jaren zou duren voordat een jurist-Statenlid het bestuur en de Curaçaose bevolking zou verrassen met de ontdekking dat de Raden van Politie sinds het inwerkingtreden van de Curaçaose Staatsregeling rechtens geen bestaan meer hadden.

In Mei 1942 was er van deze Staatsrechtelijke ontdekking nog niets bekend. De Staten zochten toen een middel om bestuursmaatregelen meer in overeenstemming te doen zijn met de wensen en de behoeften van het Arubaanse volk. Meer contact met de Raden van Politie zou de beste oplossing zijn, dachten de Statenleden, die evenmin als anderen wisten, dat de Raden van Politie rechtens geen bestaan meer hadden. In dit verband vroeg men uitbreiding van het aantal leden en de bevoegdheden van de Raden van Politie.

Had het bestuur toen toegegeven, dan zouden we thans waarschijnlijk geen decentralisatie-ontwerp voor ons hebben. Het bestuur maakte den Staten echter bekend, dat het over de formele bezwaren die hiertegen pleiten niet kon heenstappen.

Dit dwong tot nader onderzoek van de zaak door de Staten. Het onderzoek wees uit, dat de Raden van Politie sinds het inwerkingtreden van de Curaçaose Staatsregeling, rechtens geen bestaan meer hadden.

Het heeft thans misschien geen zin meer om te zeggen, dat tegen de conclusie dat de Raden van Politie rechtens geen bestaan meer hadden, wel wat ingebracht kan worden. Het onderzoek wees nl. uit, dat de Raden van Politie hun bestaan niet langer aan de wet ontleenden.

De wetenschap heeft echter de leer dat de wet de enige rechtsbron is reeds lang verlaten. Ook de overtuiging van een volk omtrent hetgeen recht is, mits deze overtuiging uit zijn handelingen blijkt, schept recht.

Eind 1942 ging men toen over tot de instelling van een commissie die voornamelijk het decentralisatie-vraagstuk moest bestuderen.

In het begin van dit jaar werd de „eilandenverordening" (een resultaat van de arbeid van deze commissie en ernstige studie en wijzigingen door het bestuur) bij de Staten ingediend.

Terecht zou men nog kunnen betwijfelen of het nog de moeite zal lonen, deze materie, die volgens de memorie van toelichting er een is van „ingewikkelde aard" aan een grondige studie te onderwerpen. Weinig bemoedigend lijkt in dit verband de uitlating van een Statenlid, dat het nog niet eens zo zeker is dat het ontwerp tot wet zal worden verheven. Sinds de Staten om het ontwerp vroegen is er in de staatsrechtelijke wereld inderdaad veel veranderd.

Het ontwerp is op de huidige Staatsregeling ingesteld, maar naar men meent te mogen hopen zal er spoedig verandering in de staatsrechtelijke toestand komen. Toen om het ontwerp werd gevraagd, scheen de mogelijkheid van werkelijk mederegeren door het volk, voorlopig uitgesloten. Nieuwe mogelijkheden staan voor het mederegeren door het volk op veel ruimer gebied thans open.

Het behoeft geen verwondering te wekken, dat de gedachten momenteel vooral op deze mogelijkheden zijn geconcentreerd. De meeste der door het bestuur opgesomde voordelen der „eilandenverordening", zoals het schenken van bevrediging aan de burgerij waar deze wegens gemis aan zeggenschap in eigen zaken onvoldaan mocht zijn, het bezielend werken waar door gebrek aan zelfwerkzaamheid de belangstelling der ingezetenen in de openbare zaak verflauwd is en verlevendiging nodig heeft, het prikkelen van de burgerzin en deze op hoger peil brengen, het zijn allemaal voordelen, die op veel bredere grondslag verkregen kunnen

„BRANDING"

Uitgave van de R.K. Vereniging
.. St. Thomaskring
Verschijnt maandelijks
Red. en Administratie: Roodeweg 137
Willemstad
Curaçao
Gedrukt door Paulus Drukkerij

Abonnementsprijs: Curaçaose eilanden
F 3.— per jaar
Buitenland F 3.50 per jaar
Losse nummers 30 cent.

---

telijke gedachten en ideeën, vangt thans haar felle strijd aan!

De golven van goed gefundeerde beschouwing en objectieve critiek, van nuttige opmerkingen en gezond oordelen, van kundige leiding en voorlichting zullen, gedragen door onze Katholieke overtuiging ongenadig beuken en hoger, steeds hoger opspatten. Ze zullen toenemen in hevigheid al naar gelang de weerstand blijkt want het wassende water van het recht en de woelige winden van de vrijheid zullen de krachten vermeerderen om de scherpe facetten van verderf te egaliseren.

ONZE STRIJD ECHTER IS NIET TRAGISCH.

Wij zijn ons bewust dat de toenemende moeilijkheden legio zullen zijn; wij werken echter voor de toekomst en gesterkt door onze principepen zullen we niet versagen!

Mogen de naderende golven met hun stuwende sterkte ons volk opheffen en behoeden tegen het zuigend slik.

Moge onze „Branding" in de branding geboren onze mensen er toe brengen nieuwe heilzame horizonten te zien opdat wij zonder schroom de toekomst kunnen ingaan, bouwend aan het geluk van ons geliefd Curaçao.

worden, door een Staatsregeling welke de nodige waarborgen biedt voor een bestuur in overeenstemming met de wil van het volk.

Wij spreken van voordelen omdat wij vertrouwen, dat degenen die over de Curaçaose autonomie zullen adviseren, mensen zullen zijn, die het Curaçaose volk echt kennen en liefhebben, mensen die niet zullen arbeiden om in de gunst van het Curaçaose volk te komen of te blijven, maar naar overtuiging zullen handelen, mensen die al het mogelijke zullen doen om de Curaçaose gemeenschap zo te ordenen, dat de geestelijke, zedelijke en lichamelijke vermogens van het Curaçaose volk zich daarin kunnen ontplooien en tot hun hoogste ontwikkeling komen.

Misschien zal de decentralisatie volgens de nieuwe Staatsregeling beter opgezet kunnen worden. Het bestuur huivert er thans voor de Bovenwindse eilanden ook in de decentralisatie te betrekken. Wellicht zal het mogelijk zijn in de nieuwe Staatsregeling de grondslagen neer te leggen, voor een decentralisatie-plan, dat met de behoeften van alle eilanden rekening houdt.

Men vrage zich daarbij nuchter af, welke voordelen de Curaçaose bevolking zal ontvangen voor de financiële offers, die een decentralisatie met zich meebrengt.

Als het weer zo ver zal zijn, zullen we onze gedachten weer over de bestuursdecentraisatie laten gaan.

EEN BRIEF VAN DEN HEER ECURY.

Na de herdenking door de St. Thomaskring van de Curaçaose helden, die vielen in de strijd tegen den vijand, waarbij aan mevrouw Van Haaren—Ecury een bouquet witte bloemen aangeboden werd als blijk van hulde voor haar broer Boy zaliger, ontving het bestuur van de Kring een dankbrief van den heer S. N. Ecury op Aruba. Deze brief, welke in het Spaans geschreven is, nemen wij hier onvertaald over:

Mayo 10 de 1946.

A la Directiva de la
Sociedad St. THOMAS,
Curaçao.

Apreciados señones:

Profundamente conmovido aprecio, en su alta significación espiritual, el acto recordatorio y de exultación patriótica, efectuado por esa noble agrupación, en la noche del 4 de mayo, en honor a la memoria de los caídos en aras de la libertad y por amor a la Madre Patria.

Especialmente, en lo que respecta a mi hijo Boy, han tocado ustedes con su honradora distinción, las firbras mas sensibles de nuestro espíritu de padres, ante el sacrificio supremo del hijo que no volvió, como otros tantos; pero, cuyo heroísmo no fué estéril al abonar ellas con su sangre generosa el árbol de la libertad.

Aradezco sobremanera, en nombre de toda la familia Ecury—Ernst, el sincero y significativo homenaje, hecho por vía de su hermana, — mi hija —, la señora van Haaren—Ecury, al serle hecha entrega, en esa ocasión solemne, de un ramillete de flores blancas.

Sea la albura de los pétalos, en la sencilla elocuencia de su pureza, la ofrenda mejor a la memoria de los que se sacrificaron en aras de un grande ideal.

Reconocido les saluda, muy afectuosamente,

S. N. Ecury.

HET RAPPORT VAN DE COMMISSIE DE LA TRY ELLIS VERSCHENEN.

Het rapport van de Curaçaose Commissie ter voorbereiding van de Rijksconferentie, onder voorzitterschap van den heer Dr. William Ch. de la Try Ellis, is verschenen. Zoals de leden van de St. Thomaskring weten zonden wij ook een voorstel in als antwoord op de vragen, die door de Commissie waren gesteld aan het publiek. Uit het rapport blijkt, dat men goede nota heeft genomen van onze voorstellen en deze in het Rapport heeft verwerkt. Gaarne zouden wij er een uitvoerige bespreking aan hebben gewijd ware het niet dat de tijd voor de uitgifte van dit nummer zulks belet. Het belangrijkste deel van onze voorstellen, namelijk dat betreffende het inwendige bestuur van Curaçao, is in extenso overgenomen in het Rapport, hoewel de Commissie er enigszins van afwijkt. Op verschillende punten echter bestaat er overeenstemming tussen onze meningen en die van de Commissie. Wij raden de leden aan het Rapport te lezen. Het is een degelijk stuk werk waaruit men veel kan leren.

ONZE LEDEN IN HET NIEUWS.

Twee nieuwe officieren in ons midden.

Op Zaterdag 1 Juni zijn twee leden van de St. Thomaskring, die bij de Krijgsmacht dienen, tot officier beëdigd. Jan van Gijn en Jati Raven werden tweede luitenant bij de Schutterij. Langzamerhand kan uit de Kring een Generale Staf gevormd worden, als de sterren ten minste blijven regenen op de schouders der krijgers onder ons.

Bram Capello naar Padvinderscongres

Ons lid Bram Capello, de bekende hopman en jeugdleider, heeft dezer dagen Curaçao vertegenwoordigd op het Inter-Amerikaans Congres te Bogotá, Colombia. Fris als een hoentje kwam hij terug om te vertellen van zijn wedervaren. Wij hopen dat hij dit ook spoedig in Kringverband zal doen.

William Vinck gaat trouwen.

Op 27 Juni zal William R. Vinck in het huwelijksbootje stappen met de sympathieke en charmante mejuffrouw Penso. Moge vriend William ondanks zijn nieuwe verantwoordelijkheden een even actief lid blijven als steeds. En moge het hem goed gaan in zijn nieuwe levensstaat.

Het 25-jarig bestaan van de C.V.B.

Een onzer leden, de heer A. E. Panneflek, is op het ogenblik bestuurslid van de jubilerende Curaçaose Voetbalbond. Als zodanig hielp hij het grote voetbaltournooi organiseren.

Armand de Rooy heeft een zoon.

Onze Onder-Voorzitter, de heer Armand R. de Rooy, kon Maandag 3 Juni het goede nieuws verspreiden dat hij een zoon rijker was. 2 Jongens en 2 meisjes zijn er nu in het gezin De Rooy—Maduro. Moeder en zoon maken het goed, vernemen wij.

* * *

Aan al onze bovengenoemde leden bieden wij onze hartelijke gelukwensen aan.

St. Thomas Aquinas.

St. Thomas Aquinas, bijgenaamd de Engelachtige Leraar, behoorde tot de adellijke familie van Aquino, die geparenteerd was aan het geslacht der Hohenstaufen en de koningshuizen van Aragon, Sicilië en Frankrijk, Zijn vader was graaf van Aquino, Belcastro en Roccasecca.

Geboren in het jaar 1224 of 1225, werd hij op vijfjarige leeftijd naar het klooster van Monte Cassino gezonden, waar zijn oom Sinnebad als abt regeerde.

Daar, temidden van de strijd tussen Paus en Keizer, zetten de monniken het onderwijs voort en beoefenden zij de Wetenschappen. Daar studeerde de jonge Thomas grammatica, poëzie, rhetorica, logica en misschien de grondbeginselen van filosofie. Aan de Unversiteit te Napels zette hij zijn studiën voort en trad ondanks de tegenstand van zijn bloedverwanten in 1243 in de orde der Dominicanen.

Hij volgde later de lessen van Albert den Grote te Parijs, vergezelde deze naar Keulen en keerde als assistent-Professor naar Parijs terug. Tengevolge van de moeilijkheden tussen de Bedelorden en Seculieren werd hij eerst in 1257 als magister in de theologische faculteit toegelaten.

Van 1259 af doceerde hij aan het pauselijk hof te Anagni en Orvieto, daarna leidde hij het Studium Generale der Dominicanen te Rome. Zijn faam als leraar breidde zich snel uit door geheel Europa en hij doceerde achtereenvolgens te Rome, Bologna, Viterbo, Perugia en Napels. Zowel in zijn leringen als in zijn geschriften, werd hij gedreven door een tweevoudige bedoeling: Hij streefde er naar, op de eerste plaats de waarheid te verdedigen tegen de aanvallen van haar vijanden, en tweedens, een theologisch en filosofisch stelsel op te bouwen.

Zijn gro:tste werk is de Summa Theologica, begonnen in Bologna in 1271; het was zijn laatste en voornaamste bijdrage tot de Christelijke Theologie en Filosofie. Het derde deel van dit machtig werk was hij echter niet in staat te beëindigen want toen hij, gehoorzaam aan het bevel van Gregorius X, in het begin van 1274 naar Lyons vertrok om het concilie bij te wonen, werd hij onderweg ziek, bracht de laatste dagen van zijn leven door temidden van de Cisterciensers en stierf op 7 Maart, terwijl hij bezig was met een verklaring van het Hooglied.

BEDE.

Wanneer, O God, der aarde loden last
De passie van mijn jonge leven smoort,
Weest Gij de Wekker, die met drang
De droom des laten slapers stoort.

LUCIËN DE BRUIN.

De betekenis van zijn filosofie.

Van welke zijde men de filosofie van St. Thomas ook moge beschouwen, men moet erkennen dat zij een vooruitgang betekent in het wijsgerig denken. Van de min of meer gedeeltelijke waarheden, die de geleerden gedurende de voorafgaande eeuwen langzaam hadden vergaard, vormde hij één geheel, alsook van de elementen van het denken, die de Scholastiek gedurende het begin van de eeuw, waarin hij leefde ontleend had aan Griekse en Arabische bronnen.

Hij vervolmaakte de scholastieke methode en stelde de dialectiek, die de rationalisten hadden misbruikt en door de mystieken was verworpen, in dienst van de waarheid.

Aan de leer van het gematigde realisme gaf hij haar uiteindelijke vorm en verkondigde een theorie van algemene stellingen die het ware in het Platonisme verenigde met het ware in het nominalisme.

Hij was de eerste, die een volledig systeem van Christelijk Aristotelianisme formuleerde en zodoende dwong hij den Filosoof naar wie Arabische en Joodse ongelovigen hadden opgezien als hun kampioen in de strijd, die zij voerden tegen het Christendom, in dienst van de Orthodoxie (rechtzinnige leer).

De ware betrekking tussen geloof en rede werd voor alle tijden door hem vastgelegd en terwijl hij de uitersten van het rationalisme en de mystiek vermeed, gaf hij vaste vorm aan de gedachte, die elke Christelijke wijsgeer had bezield sinds de dagen van Justinianus, den eerste der grote apologeten.

St. Thomas' persoonlijkheid treedt in zijn werken haast geheel terug achter de objectiviteit van de waarheid; hij is zich scherp bewust van de eisen, die het waarheidsonderzoek stelt, maar zijn eerlijk vertrouwen op de menselijke kennis, weet ook de rechten van de rede te verdedigen, zodat zijn folosofie de eerste zuiver, natuurlijke wijsbegeerte van de Christelijke Middeleeuwen kon worden.

Die volledige onafhankelijkheid van de rede, op eigen gebied tegenover de Openbaring gehandhaafd, is de stoere daad van St. Thomas, omdat ze een bewust breken inhield met verleden en heden. Alleen op de basis van dat scherpe onderscheid kon hij geloof en weten in harmonie bijeenbrengen en een synthese scheppen, waarin beide hun eigen plaats en recht volkomen behielden. In de synthese ligt ook in het algemeen Thomas' grootste kracht. Hij beheerst zijn kennis volkomen en weet ze onder scherp omlijnde principen te ordenen en in systeem te brengen. Maar zijn synthese is veel meer dan een rangschikking van materiaal; zij is de noodzakelijke vrucht van een eigen zelfstandig onderzoek naar de wetten van ,,zijn" en ,,behoren" dat aan de meningen van anderen geen gezag toekent, maar enkel vraagt naar de waarheid. De zin naar volkomenheid dwong hem niets onvolkomen of onvolmaakt te laten, behalve dan in zoverre als al het menselijke onvolkomen en onvolmaakt moet zijn.

Zonder diepgaande studie van de latere Scholastiek en de geschiedenis der moderne filosofie, is het moeilijk de ware grootheid te beseffen van de meest prominente figuur in de geschiedenis van het Middeleeuwse denken.

Van den Moderator.

DRIE PUNTEN.

Het vorig jaar heeft men op Curaçao met zeer veel luister het feit herdacht, dat 75 jaar geleden de Paters Dominicanen van de Nederlandse Provincie de zorg voor het Vicariaat van Curaçao op zich gingen nemen.

De eerste Apostolische Vicarius Mgr. P. van Ewijk schreef, nadat hij enkele jaren op Curaçao was, dat volgens zijn opinie, drie punten voor Curaçao noodzakelijk waren. Hier zijn ze:

Het eerste punt is: Voor Curaçao is noodzakelijk een gaaf, mooi familie-leven.

Het tweede punt is: Op het sociale en politieke leven mag niet van verborgen zijde invloed worden uitgeoefend.

Het derde punt is: Een deugd, die ter beoefening moet worden aanbevolen is de nederigheid.

Het is natuurlijk een interessante diagnose voor geschiedschrijvers en kan als zodanig door hen gebruikt worden; voor ons echter betekent het meer. Deze drie punten zijn het overwegen waard, ook nu nog anno 1946.

Overwegen, of te wel mediteren is nog al moeilijk en daarom zijn er verschillende grote asceten geweest, die meditatie hebben opgegeven in punten.

Wij geven dus deze drie punten van Mgr. Van Ewijk als meditatie voor de leden. Het moet geen historische meditatie zijn, het moet gaan over nu, niet over het Curaçao van 1870 doch het vitale Curaçao van nu.

De oude Grieken zouden deze fout gemaakt hebben. Zij gingen geloven wat sommigen van hun philosophen beweren, nl., dat kennis deugd zou zijn. O neen, ook al weet men wat nu goed zou zijn voor Curaçao, dan doet men het ook? Dat is nog een sprong, van weten tot doen, van inzien tot handelen. Doch voordat men gaat handelen, moet men inzien en opdat Ge zult inzien: mediteert over de drie punten, de drie punten van Mgr. Van Ewijk.

Beoefent de diagnose, niet alleen voor Curaçao en geheel Curaçao, zonder U zelf erbij te betrekken doch neemt U zelf er bij in op.

Doet het niet slechts uit interessantigheid, doch conscentieus.

Openbare Brief aan onze vroede Vaderen.

Heren Statenleden,

Moet men de krantenberichten geloven, dan zal binnenkort door toedoen van Uw College, Curaçao als naam van ons Gebiedsdeel verdwijnen, om plaats te maken voor... ja......waarvoor? Nederlandse Antillen?...... Nederlands West Indië? Neen, duizendmaal neen, dat gaat niet!!! Het lijdt geen twijfel, dat U, Heren Staten, die de naam „Curaçao" grieven acht voor Aruba, dat Curaçao momenteel naar de kroon streeft of denkelijk reeds heeft ingehaald en zelfs overvleugeld, zo financieel, economisch als cultureel, het evenmin goed zullen keuren, dat het volk, door de naam van het Gebiedsdeel, steeds zal worden herinnerd aan een moederland.

Er zal iets anders op verzonnen moeten worden. Wie weet zou als naam van dit Gebiedsdeel „Caribia" niet kwaad zijn; wij zouden dan denken aan iets groots, iets geweldigs met een oppervlakte van Venezuela tot Haïti, van Trinidad tot Yucatan. Maar er is een bezwaar, een groot bezwaar, Caribia begint met een „C" en dat doet denken aan de oude benaming „Curaçao". En dat is uit den boze: „Ceterum censeo Carthaginem esse delendam!"

Ook het woord „moederland" zal dienen plaats te maken voor iets beters, bijvoorbeeld „Zusterland", of moet het soms „broederland" zijn? Deze laatste naam klinkt beter, mannelijker, viriler!!! En dit alles is toch zo nodig om mijn, pardon, ons, pardon, het volk van ja...... waarvan?...... uit zijn diep verval op te heffen!! Hoe iemands opleiding hem parten kan spelen; daar had ik bijna geschreven mijn of ons volk alsof ik koning of radja ware en dat alles als gevolg van mijn schoolopvoeding, waarin, coute que coute, verandering móét en zál komen in dit Gebiedsdeel.

Foei, wat een lelijk woord, „gebiedsdeel", gebieden, bevelen, overheersen neen, dan maar liever „gemenebest", alhoewel ook dit woord mijn toestemming niet heeft, want niemand, die niet beter weet, gaat er misschien iets gemeens in zoeken, al zegt ons het verstand, dat „gemeen" niet gekoppeld kan worden aan „best" maar, men kan het nooit weten, en vandaar mijn voorstel aan U, Heren Staten.

Het is een voorstel van eigen vinding, dat ik in Uwe goedgunstige overweging aanbeveel, er niet aan twijfelende, of U zal het, na rijp beraad en, na het voor en het tegen degelijk en grondig en rijpelijk te hebben overwogen en bestudeerd, met algemene stemmen en met gejuich overnemen en het den volke bekend maken, zoals het past in het kader van een ultrademocratische staat.

U vraagt hoe mijn vondst dan luidt? Ik heb juist gewacht tot op het laatste ogenblik, om het U, heren Statenleden, bekend te maken om Uwe nieuwsgierigheid te prikkelen: Het heet „Autonome Republikeinse Unie Benedenwindse Antillen", welke naam gevoeglijk zal kunnen worden aangeduid met de beginletters om inkt of schrijfmachinelint uit te sparen.

B. Stier van Os.

Maandelijkse Vergadering

Meester Ellis spreekt over Criminologie

De St. Thomaskring vierde de vooravond van de Bevrijdingsfeestdag door een bijeenkomst te organiseren, waarop genodigd werden vele personen die tijdens de oorlog in Nederland waren of in de oorlog een bloedverwant verloren.

Na een drietal toespraken, van den Voorzitter, den heer Alfredo Donker Jr., den heer Ildefons A. A. Kramers en den Zeereerwaarden Pater Willibrordus M. Brada O.P., werden door den heer René A. de Rooy op talentvolle wijze twee gedichten gedeclameerd.

Men hield toen een korte pauze waarna het woord gegeven werd aan den heer Mr. Joseph W. Ellis, die over Criminologie sprak.

De meest vooraanstaande Criminologen waren Duitsers, vandaar dat Mr. Ellis er op wees dat hij wel verplicht zou zijn hier en daar Duitse woorden te gebruiken.

Eerst werd een verdeling gegeven van de studie der criminologie, welke zeer omvangrijk is. De misdaad wordt beschouwd als een anti-sociale daad en slechts om die reden gestraft.

De gegevens die men gebruikt bij de bestudering van de verschillende onderdelen van de Criminologie zijn de statistieken en de enquête.

Ook wel worden autobiografieën gebruikt maar vanzelfsprekend zeldzaam.

Die van Manulescu en de Markies de Sade, zijn bekend.

In het kort ging de spreker toen de geschiedenis na van af Plato en Aristoteles, via St. Tomas van Aquino, Thomas More, Erasmus, Luther, Calvijn en tenslotte Montesqieu.

In de 19e eeuw vooral werd er veel geschreven en kwamen de verschillende scholen: de antropologische school, die den mens als studieobject heeft, de school die in het milieu de oorzaak zoekt en de school van Ferri, die een synthese is van de beide vorige. Ook is er nog een spiritualistische school maar die heeft geen aanhang. Asschaffenburg, van de school der synthese: karakter, opvoeding, milieu, geeft de volgende verdeling van oorzaken, die stuk voor stuk door den Spreker even worden genoemd en verklaard.

De jaargetijden, de plaats, het ras, en de godsdienst, de stad, het platteland en het beroep, alcohol en andere genotmiddelen, prostitutie, hazardspel, bioscoop en litteratuur, bijgeloof, economische factoren crisis en oorlog, allemaal algemene factoren die met den misdadiger en de misdaad te maken hebben. Biezondere factoren zijn de afstamming, de leeftijd, het geslacht.

Dan bespreekt Mr. Ellis verschillende afwijkingen op sexueel gebied, geeft een beschrijving van de theorie van Lombroso, nl. over de geboren misdadiger, wat natuur-

lijk niet houdbaar is. De mens is niet gepraedestineerd maar kan gepraedisponeerd zijn als misdadiger.

De Practische Criminologie kan de Spreker niet behandelen daar het een onderwerp op zich is. Wat betreft het gevangeniswezen is Curaçao wel achter bij andere landen.

Gelukkig dat er nog goede en prettige mensen zijn, eindigt de Spreker, en hij de avond in hun gezelschau heeft mogen doorbrengen.

Hierna beloonde het aandachtige publiek hem met een daverend applaus. De lezing getuigde van een degelijke voorbereiaing wat vooral tot uiting kwam in de vlotheid waarmee Mr. Ellis de verschillende vragen, die gesteld werden, wist te beantwoorden. Nog meer was dit echter een bewijs dat hij de stof volkomen beheerst en weet waarover hij spreekt.

De oorzaken waarom de laatste 6 à 7 jaar de criminaliteit op Curaçao, vooral onder de jeugd, zo gestegen is, zoekt de Spreker in de oorlog. Curaçao was een etappeplaats voor vreemde troepen.

Het verruwende militaire leven, en de verduistering waren daarmede de oorzaak van. Toch steekt Curaçao gunstig af bij veel andere landen.

Interessant was de uiteenzetting die volgde op een vraag, waar bij de vier maatstaven besproken werden volgens welke een misdadiger beoordeeld wordt. De vraag echter waarom de Criminologie als zodanig het al of niet bezitten van een vrije wil uitschakelt, werd diepgaand besproken.

Na verschillende andere zeer interessante punten besproken te hebben, dankte de voorzitter hartelijk voor de betoonde belangstelling en hoopte dat Mr. Ellis weer spoedig zulk een leerrijke lezing zou willen houden.

Staten.

Veel geschreeuw, maar weinig wol.

Wij weten niet wie dit gezegde heeft uitgevonden en zullen daarom geen verkeerde naam noemen zoals onlangs door een plaatselijk blad werd gedaan onder het opschrift „Een nieuwe lente en een nieuw geluid", doelende op het werk van de nieuwe Staten. Doch in ieder geval geloven wij dat het bovenstaande opschrift beter past dan dat van het bekende partijblad.

Als wij immers het werk van het College nagaan, gelijk wij van plan zijn maandelijks in deze rubriek te zullen doen dan moeten wij toegeven dat er veel geschreeuwd is. Veel wol, veel wetgevende arbeid, werd echter niet geproduceerd. Wij kunnen ons ten minste niet herinneren dat de nieuwe Staten, sedert zij zitting namen, iets — het doet er niet toe wat — hebben aangenomen. En op het ogenblik dat wij dit schrijven ligt de opening van het zittingsjaar al meer dkn een maand achter de rug. Werk is er anders genoeg. Wij denken bijvoorbeeld aan het decentralisatieontwerp, met aanverwant kiesreglement, het ontwerp voor een havencentrale en de begroting voor het dienstjaar 1947. Dan is daar de nijpende vraag van brug of tunnel, die iedereen op Curaçao zich stelt sedert de aanvaring van de brug door de „Cabo de Hornos."

Een havenprobleem dat weken aanhield ging voorbij zonder dat een van de heren ooit zijn mond opendeed in een vergadering om te trachten tot een oplossing ervan te komen. De nieuwsbladen — niet het partijblad dat in alle talen zweeg — hebben er vol over gestaan, maar in de Staten werd boe noch ba geuit.

En toch: er werd genoeg geschreeuwd zoals wij hierboven schreven. Er werd geschreeuwd als was de verkiezings-campagne nog in volle gang. Het schelden op den Gouverneur werd voortgezet. Het geroep om autonomie duurde voort, als hadden de vorige Staten niet reeds talrijke brieven en telegrammen naar Koningin en Regering gezonden.

Toen dan het antwoord van de Koningin op het verzoek van de vorige Staten kwam, gingen de heren met de eer strijken. Voordat iemand goed en wel wist wat er gebeurde, zat er een commissie in Suriname. Een ander ging op Bonaire kijken naar het piertje waar Gerharts zich zo druk over maakte.

En intussen giste de goegemeente, dat toch recht had weten welk standpunt de Staten na al de redevoeringen over de autonomie ten aanzien daarvan zouden innemen, naar een en ander. Uit Suriname kwam een spoedtelegram van een bevoegd persoon die wilde weten wat de heren er plotseling kwamen doen! Men had nooit belangstelling getoond voor het zustergebiedsdeel, gelijk o.a. blijkt uit een brief die de St. Aloysius Kring aan de commissie zond toen zij op vertrek stond.

De Staten van Suriname moesten zelfs een spoedvergadering beleggen op de Bevrijdingsdag, zo waren zij verrast!

Ja, welk standpunt hebben onze Staten eigenlijk ingenomen ten aanzien van de autonomie? Wat verstaat men eigenlijk onder autonomie? Afgezien van de persoonlijke inzichten daarover die Dr. da Costa Gomez op een reeks lezingen heeft te kennen gegeven, weet nemand hoe de andere Statenleden zich de autonomie indenken.

Met veel drukte waren twee leden van de Eerste Vaste Commissie mede namens een derde de vorige maand naar de kranten gelopen om een communiqué aan te bieden, waar-

in stond, dat men het volkomen eens was over de autonomie. Spanning onder het publiek. De tribune op de eerstvolgende openbare vergadering stampvol. En toen de sisser van Da Costa Gomez, die mededeelde dat men zeer voorzichtig te werk zou moeten gaan met betrekking tot de quaestie van autonomie. Dus van het gehele communiqué was eigenlijk geen woord waar. Geen der andere leden reageerde echter.

Uit Bonaire kwam een telegram van Gerharts. Hij had niet kunnen komen omdat hij de mededeling te laat ontvangen had. Doch zijn voorstel had hij in ieder geval. Willen de Staten ervoor zorgen dat... in de nieuwe grondwet...... zou worden opgenomen dat de leden hun convocatie tijdig ontvangen? Wij zouden Statenlid Gerharts bijna willen vragen of hij de volgende maal maar niet meteen zal voorstellen om in de nieuwe grondwet op te nemen dat Bonaire een behoorlijke pier zal krijgen!

Het is de vrees voor dergelijke dwaasheden in de staatsregeling voor Curaçao, die de St. Thomaskring in zijn rapport aan de commissie De la Try Ellis deed voorstellen om de nieuwe staatsregeling maar liever te doen samenstellen door de Rijksconferentie waar vertegenwoordigers van Curaçao aanwezig zouden zijn. Want hoewel het in principe juister zou zijn dat de nieuwe staatsregeling voor een autonoom Curaçao eigenlijk door een Curaçaose Constituante zou moeten worden opgesteld geloven wij dat er in de practijk niet veel van terecht zal komen. Het zou een staatsregeling worden, ontworpen door Da Costa Gomez en geamendeerd door de Democraten.

Men begrijpe ons goed. Wij zijn voor autonomie en verklaarden dit openlijk in ons rapport. Wij zijn er ook voor dat de Staten van Curaçao aandringen op autonomie omdat wij niet wensen dat over ons maar zonder ons beslissingen genomen worden. Doch voordat men gaat praten moet men weten welk standpunt men gaat innemen en moet men dit aan het publiek bekendmaken.

Wij juichen bezoeken aan Suriname en Nederland toe, maar zouden gaarne willen weten wat men als basis van de besprekingen neemt. Reeds bezorgde men den Staten van Suriname een verrassing door plotseling op hun dak te komen. Men ga ten minste goed voorbereid naar Nederland om er degelijk werk te verrichten waarmede Curaçao werkelijk gebaat zal zijn.

De nieuwe Staten zijn aan bod gekomen in een tijd dat veel werk verricht kan worden dat van groot belang kan zijn voor de toekomst van dit gebiedsdeel. De autonomie, die dank zij de gestadige en kundige voorbereiding van de R.K. Partij practisch in kannen en kruiken was, wordt thans den nieuwen Staten op een presenteerblaadje aangeboden. En het zijn juist de Conservatieven, die indertijd tegen de uitbreiding van het kiesrecht stemden, die thans in de meerderheid zijn — een gevolg van prikkelend bestuursbeleid en diepe ontevredenheid over sociale onrechten. Deze Conservatieven beweren nu dat zij de autonomie niet op een presenteerblaadje aangeboden willen hebben, maar hebben zij er ooit wat voor gedaan? Laat men zich terdege bewust zijn van de grote verantwoordelijkheid, die men op zich genomen heeft en niet verder speculeren op de hartstochten van het op sensatie beluste publiek.

CLUBNIEUWS.

BILJART.

De eerste ronde is afgespeeld en de winnaars kunnen met frisse moed de knock-out wedstrijden voortzetten.

Wij hopen echter dat de tweede ronde van drama's gespeend zal blijven.

PING-PONG.

Binnen afzienarende tijd hopen wij onze tafel een „otium cum dignitate" te kunnen toewensen en met klaroengeschal een nieuwe tafel te kunnen inwijden.

Wij zien dan onder leiding van den Heer J. Rosiers een serie spannende wedstrijden tegemoet op een gave tafel, zonder bergen en dalen.

BONTE AVOND.

De Ontspanningscommissie denkt medio Juni een bonte avond te organiseren, waarbij ieder lid in de gelegenheid zal worden gesteld eventueel sluimerende disposities wakker te schudden.

Men make het echter niet te bont!

Kijkt uit naar de circulaire!

BIBLIOTHEEK.

De uitleendag is thans vastgesteld op Vrijdagavond van 7—8 uur. De Heren worden verzocht de boeken niet langer dan drie weken te houden. Ook Uw mede-lid wil zijn kennis verrijken!